

[Continuare din numărul trecut]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

În 1871, fiind cu sănătatea epuizată, a plecat pentru un an în Anglia.

Acolo s-a recăsătorit cu misionara Faulding, care lucrase și ea câțiva ani în China, la Hangchow.

În 1872, s-au reîntors în China, în 1874, dintr-o căzătură, Hudson a paralizat și a trebuit să meargă din nou în Anglia.

Pentru un moment a mai putut să scrie, dar după un timp nu mai putea nici să țină tocul în mână.

Starea era foarte gravă. Dar Dumnezeu l-a ajutat și iar s-a refăcut.

La 27 ianuarie 1874, deci înainte de a paraliza, Hudson a scris pe Biblia sa :

„Am cerut lui Dumnezeu încă cincizeci sau o sută de evangheliști băștinași. Îți mulțumesc, Doamne Isuse, pentru promisiunea ce mi-ai dat-o ca să mă bazez pe ea”.

Referirea e cu privire la o inscripție pe care el o văzuse într-o casă de rugăciune, doar cu ceva mai înainte și pe care el și-o însușise.

Erau cuvintele : „Dumnezeul meu

să poarte de grijă de toate trebuințele voastre”.

Cum după aceasta a fost paralizat, fondurile au scăzut simțitor și se părea nu numai că nu vor putea să extindă misiunea, ci că va trebui probabil să o închidă. Dar cu toată boala, el a stăruit în rugăciune.

După un timp, când s-a mai refăcut puțin, a primit un plic cu suma de 800 de lire pentru deschiderea de noi misiuni. Data scrisorii coincidea cu data înscrisă pe Biblia sa.

Rugăciunea i-a fost ascultată atât în ce privește banii, cât și în ce privește evangheliștii dintre băștinași. [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”

Editorial. Când ai văzut lumina lumii ?

„Eu sunt lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, niciodată nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” (Ioan 8 :12)

Ai plâns odinioară, când lumina ai zărit,
Deși ochii tuturor priveau zâmbind la tine;
Facă Domnul, când ochii ți s-or stinge, la sfârșit,
Tu să zâmbești, când toți vor plânge după tine !

Aceste cuvinte i le-a scris o mamă sinceră iubitelui ei fiu, în albumul lui de amintiri, iar el a avut încredere că vorbele scumpei sale mame se vor împlini cu el.

Căci, după ce ochiul lui trupesc a zărit lumina soarelui, a putut, mulți ani mai târziu, prin harul lui Dumnezeu, să trăiască ziua în care inima lui să zărească **Soarele vieții, Isus**, care spune :

„**Eu sunt Lumina lumii** ; cine Mă urmează pe Mine, niciodată nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

O biografie a marelui erou din războiul de 30 de ani, a generalului Wallenstein, începe astfel : „**El a văzut lumina lumii la 14 septembrie 1583, în Hermanie, în Boemia.**” Dar dacă citim în continuare istoria vieții acestui mare bărbat, cum în tinerețe a auzit Evanghelia adevărată, iar mai târziu a întors spatele Cuvântului lui Dumnezeu, ne întrebăm : **să fi văzut într-adevăr Lumina lumii ?**

Viața lui nu scoate la iveală nici o urmă din aceasta. Ce-i drept, a frecventat cele mai bune școli ale timpului său, a învățat toată înțelepciunea în universitățile din Germania și Italia, a călătorit prin : Germania, Franța, Spania, Anglia și Țările de Jos pentru a cunoaște lumea – dar toate acestea se pot trăi, **dar ochiul orb al omului născut în păcat tot nu vede „Lumina lumii”.**

[Continuarea pe pagina 2]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

Wallenstein a devenit soldat în armata împărătească din Ungaria, s-a evidențiat de la început prin chibzuință și hotărâre, s-a căsătorit cu o văduvă bogată, care i-a lăsat moștenire moșii mari, în plus a mai moștenit 14 moșii în Boemia, a cumpărat mai târziu încă 60 la acestea, a devenit duce de Boemia, principe al Reichului, general suprem al armatei și mareșal, a fost biruitor în multe lupte, a fost nădejdea și sprijinul împăratului său - **dar Lumina lumii n-a găsit-o.**

Era un cunoscător al stelelor; adesea observa nopți întregi cerul înstelat, împreună cu bătrânul astronom Seni ; el cunoștea mersul astrelor și voia să-și citească viitorul și ținta vieții din căile și din luminile lor - **dar „Lumina lumii” n-a zărit-o.**

Era tăcut, foarte cumpătat, generos până la risipă, moral era curat, muncea mult, dormea puțin, nu batjocorea niciodată lucrurile religioase, respecta orice merit și i-a înălțat pe cei capabili și experimentați - câte însușiri mari avea acest bărbat !

Caracterul lui l-a făcut mare pe pământ, **dar „Lumina lumii” n-o pot înlocui nici cele mai bune însușiri omenești.**

Când Wallenstein era în culmea puterii sale, a gloriei sale, a bogăției sale, pe când avea planuri mărețe, de a reda pacea patriei germane sfâșiată de războiul lung și s-o unească, a fost omorât de subalterni trădători, în 25 februarie 1634, la Eger.

Același împărat de Austria, căruia Wallenstein i-a salvat de două ori tronul și împărăția, a poruncit asasinarea salvatorului său, fără judecată și interogatoriu.

Atunci marele bărbat a coborât de

timpuriu în mormânt - **nimic, nimic n-a lăsat de înțeles că el ar fi văzut aici, pe pământ „Lumina lumii”, pe Isus, Soarele îndurării.**

Tu ai văzut Lumina lumii ?

Domnul i-a spus lui Nicodim, care voia să afle de la El calea vieții veșnice :

„Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”.

Deci întrebarea este hotărâtoare : **ești născut din nou ?** Dacă nu, nu poți vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Știi ce înseamnă: „să te naști din nou” ?

Această lucrare minunată începe cu aceea, că un om este trezit din somnul siguranței sale.

În încercarea sa neputincioasă de a se face mai bun, este tot mai mult umilit și zdrobit de slăbiciunea lui.

Dacă un suflet demoralizat prin judecățile lui Dumnezeu privind păcatul său și toată starea lui, a căutat și iar a căutat zadarnic să se salveze prin îndreptarea lui, va deveni din ce în ce mai nefericit și mai încurcat.

Apoi, dacă un asemenea suflet aude vestea plăcută despre Hristos, tot dorul și nădejdea lui se îndreaptă spre Isus, spre împăcarea Lui și spre harul Lui și el află ce înseamnă **„a-L primi”, „a crede în Numele Lui”.**

Iată, acum se petrece realizarea minunată, că launtric se naște ceva cu totul nou, un caracter nou, o dragoste nouă, ba chiar o nouă orientare a ființei sale și anume, pentru toată viața.

Chiar și aceia care vin mai încet și treptat, atât la trezire cât și la certitudinea credinței, - dacă aceasta s-a petrecut într-adevăr și nu este o amăgire auto-sugestivă

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pe pagina 2]

- știu totuși o vreme în care această mare schimbare s-a petrecut în viața lor ; ei își aduc aminte de vechia lor viață în necredință, ca de o noapte lungă, întunecoasă, față de care timpul prezent le apare ca o zi nouă, minunată, în care le-a răsărit Soarele neprihănirii.

Ei pot spune împreună cu cel născut orb : **„Eu una știu : că eram orb și acum văd.”** (Ioan 9 : 25)

A te consola cu ceva care argumentează împotriva Bibliei, este cât se poate de îngrijorător.

A spune : **„Sper, totuși, că sunt un creștin, cu toate că nu știu să numesc nici o schimbare esențială sau întoarcere în mersul vieții, ci încetul cu încetul am devenit mai bun”**, aceasta contrazice direct atât cuvintele, cât și pildele Scripturii.

Toate întoarcerile la Dumnezeu care sunt numite acolo, au început cândva, pornind cu o experiență de trezire și au dus în cele din urmă la o îmbrățișare totală a lui Hristos și a harului Său.

În această viață nouă, Hristos este soarele care iluminează și luminează totul și în jurul Căruia se învârteste totul. **Hristos este viața lui ; după aceasta se recunoaște un creștin !**

Un creștin devotat și experimentat, prin care mulți din patria noastră L-au găsit pe Isus, povestea cum L-a găsit pe Isus, prin legătura cu o creștină sinceră, în vârstă.

Apoi a continuat :

„În 17 ianuarie 1885 a venit clipa în care am ,văzut Lumina lumii’ în cel mai deplin sens al cuvântului, cum spune Isus în templu : „Eu sunt Lumina lumii”.

Și de atunci sunt schimbat, atât de schimbat, încât dușmanii mei cei mai înverșunați n-au putut să înțeleagă.

Aveam un prieten, împărțeam totul împreună.

Cine dintre noi îl iubea mai mult pe celălalt, el sau eu, nu știu ; dar eu cred că el mă iubea mai mult pe mine decât eu pe el.

Apoi eu m-am convertit. Acum el mă ura. El a mers într-o zi la plimbare, ne-am întâlnit și el m-a însoțit.

Da, eram fericit în ciuda marii pierderi a prietenului, căci Isus al meu mi-a înlocuit totul.

Atunci am ieșit din oraș, iar eu vorbeam mereu despre Isus, pe care odinioară L-am disprețuit, pe care cândva L-am batjocorit cu ură fierbinte și pe care acum Îl iubesc cu fiecare fibră a inimii mele.

Noi vorbeam despre El. De ceea ce este inima plină, aceea iese din gură.

Apoi ne-am așezat jos, pe iarbă, mi-am văzut prietenul devenind serios, tot mai serios, îi ardeau ochii și apoi a plâns.

„De ce plângi ?” am întrebat eu. **„Văd că ai devenit un alt om - ce mult aș vrea să devin și eu un alt om !”**

Prietene, învață aici ce înseamnă a primi viață din Dumnezeu, a te naște din apa vieții Cuvântului lui Dumnezeu și din lucrarea harului Duhului lui Dumnezeu.

Dacă încă mai umbli în întunericul firii tale innăscute, atunci ești orb.

Dar Isus te cheamă ; tu trebuie să vezi Lumina lumii !

Trebuie să-L recunoști pe Isus, pe Acela care te iubește, care a mers pentru tine la cruce, în moartea judecății.

Aceasta este voia lui Dumnezeu. Ai fost născut din nou ? Dacă nu, permite să te întreb : **când vei vedea Lumina lumii ?**

[Continuarea în numărul următor I Preluate din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți si tractate I Ackerstrasse 142]